

бившиятъ противници на Хаджи Мано, той билъ патриотъ, но отъ злоба къмъ Трайковича, като глава на софийската интелигенция, не иска да се подаде на новитъ тогавашни течения. Българскитъ голѣмци на деня въ онова врѣме, къмъ което се отнася прѣдметното писмо на Левски, сж били Хаджи Мано и Д. Трайковичъ. Въ епархиалния, въ управителния и въ градския съвѣти тѣ дигахж, тѣ слагахж дерветотъ на българщината въ Софийското окръжие.

Обстоятелствата, които сж накарали Левски да се обърне съ писмо къмъ Д. Трайковича, сж слѣднитъ: Димитъръ Общия противъ личната воля на Левски и противъ распорежданията на Централниятъ комитетъ, нападна царската хазна въ Араба-конашката клисура, (гл. Минжлото, II кн.). Слѣдъ нѣколко врѣме, турскитъ власти открихж истинскитъ виновници на произшествието, поради което по-главнитъ дѣйци на Тетевенския, Ловчанския, Орханійския и Софийския комитети бѣхж арестувани; при това, самъ Общия паднх въ рѣцѣтъ на турското правосъдие. Махзаръ-паша, тогава софийски губернаторъ, назначи приврѣменно смѣсена комисиия, за да разслѣдва виновницитъ на Араба-конашкото събитие. Въ състава на тази комисиия отъ българска страна влѣзохж: Д. Трайковичъ, Хаджи Мано, М. Каймакчи и Н. Желявски, членове отъ управителния съвѣтъ.

Когато приврѣменната комисиия издирваше виновницитъ на произшествието, въ това врѣме Левски пктуваше по Тракия. Разни слухове се разнесохж тогава между хората на съзаклятието отнисително причинитъ на арестуванията въ София, Орханіе, Тетевенъ и Ловечъ. Между тѣзи слухове бѣ и слухътъ, че Трайковичъ, като повѣрено лице на Софийския комитетъ и на Махзаръ-паша, прѣдалъ на турскитъ власти тайната на комитетитъ. Противенъ на този слухъ бѣ слухътъ, че Хаджи Мано протестираше прѣдъ Махзаръ-паша за арестуването на Со-